I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2320/97

af 17. november 1997

om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen, Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1189/93 og om afslutning af proceduren vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Ved forordning (EØF) nr. 1189/93 [2] indførte Rådet endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen og Kroatien. Tolden blev fastsat til 21,7 % for Ungarn, 10,8 % for Polen og 17,4 % for Kroatien. Endvidere godtog Kommissionen tilsagn [3] fra de ungarske, polske og kroatiske eksportører.

(2) Den 31. august 1996 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [4] om indledning af en fornyet undersøgelse af forordning (EØF) nr. 1189/93 vedrørende importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen og Kroatien og iværksatte en sådan undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«).

(3) Denne fornyede undersøgelse indledtes sideløbende med en undersøgelse, der på grundlag af en klage fra »Defense Committee of the Seamless Steel Tube Industry of The European Union« blev iværksat samme dato vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet [5].

(4) Ved forordning (EF) nr. 981/97 [6] (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet.

(5) Efter indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger fremsatte nogle af de interesserede parter skriftlige bemærkninger.

De parter, der anmodede om det, fik lejlighed til at blive hørt af Kommissionen.

Kommissionen fortsatte bestræbelserne for at indhente alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen.

(6) Den 22. maj 1997 blev de Associeringsråd, der er oprettet i henhold til aftalerne mellem på den ene side De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater og på den anden side henholdsvis Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, ved skrivelse fra Kommissionen underrettet om, at denne havde til hensigt at indføre midlertidige foranstaltninger.

[1] EFT L 56 af 6. 3. 1996, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96 (EFT L 317 af 6. 12. 1996, s. 1).
[2] EFT L 120 af 15. 5. 1993, s. 34.
[3] EFT L 120 af 15. 5. 1993, s. 42.
[4] EFT C 253 af 31. 8. 1996, s. 25.
[5] EFT C 253 af 31. 8. 1996, s. 26.
[6] EFT L 141 af 31. 5. 1997, s. 36.

De tjekkiske, rumænske og slovakiske myndigheder gjorde alle gældende, at Kommissionen havde misligholdt Europaaftalen (særlig artikel 34, stk. 2), fordi den havde undladt at indlede konsultationer enten før indledningen af proceduren eller straks derefter eller inden indførelsen af den midlertidige told.

Det skal anføres, at når Kommissionen modtager en klage, skal den undersøge alle de påstande, der er fremført deri. Finder Kommissionen det godtgjort, at klagen indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde, at der indledes en undersøgelse, er den i henhold til Fællesskabets antidumpinglovgivning forpligtet til at indlede en procedure. Hvad angår Fællesskabets retlige forpligtelser i henhold til Europaaftalerne, anses de for til fulde at være opfyldt. Ifølge aftalerne skal Associeringsrådene underrettes om en dumpingsag, så snart den importerende parts myndigheder har indledt en undersøgelse. Kommissionen opfyldte denne betingelse.

Det fastsættes endvidere i Europaaftalerne, at hvis der ikke inden 30 dage efter sagens indbringelse for Associeringsrådet er fundet en tilfredsstillende løsning, kan den importerende part træffe passende foranstaltninger. Da der ikke var fundet nogen løsning inden udløbet af denne frist, var Kommissionen berettiget til at træffe passende foranstaltninger, hvilket skete den 31. maj 1997. Selve beslutningen om at indføre midlertidig antidumpingtold blev ikke truffet før den 21. maj, altså kort tid før udløbet af den lovbestemte frist. Ikke desto mindre underrettede Kommissionen omgående Associeringsrådet og forelagde det de oplysninger, på grundlag af hvilke beslutningen var truffet. Konsultationerne, først med de pågældende landes myndigheder og derefter med eksportørerne/producenterne, blev indledt få dage senere og fortsatte i hele undersøgelsesforløbet med henblik på at finde en gensidigt tilfredsstillende løsning. Fællesskabet har derfor i fuldt omfang opfyldt bestemmelserne i Europaaftalerne, særlig artikel 34, stk. 2, og stk. 3, litra b).

(7) Som led i den fornyede undersøgelse underrettede Kommissionen officielt de ungarske, polske og kroatiske producenter/eksportører og de importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandene og den klagende part, og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt. Interesserede parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt af Kommissionen. Endvidere tilkendegav de skriftligt deres synspunkter vedrørende undersøgelsesresultaterne.

(8) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af sagen, og modtog besvarelser fra de klagende EF-producenter, fra fem selskaber i Tjekkiet, syv i Rumænien, ét i Slovakiet, seks i Rusland, ét i Ungarn, seks i Polen og ét i Kroatien. Kommissionen modtog også besvarelser fra fire uafhængige importører i Fællesskabet, fra en EF-importør, der var forretningsmæssigt forbundet med et tjekkisk selskab, og fra to importører, der var forretningsmæssigt forbundet med den slovakiske producent, af hvilke den ene havde hjemsted i Fællesskabet og den anden i Schweiz.

Med hensyn til begge undersøgelser aflagde Kommissionen kontrolbesøg hos følgende selskaber:

Producenter i Fællesskabet

— Voest Alpine, Kindberg, Østrig

— Vallourec Industries, Boulogne-Billancourt, Frankrig

— Benteler AG, Paderborn, Tyskland

— Mannesmannröhren-Werke AG, Mülheim an der Ruhr, Tyskland

— Dalmine SpA, Dalmine, Italien

— Productos Tubulares SA, Valle de Trapaga, Spanien

— Tubos Reunidos SA, Amurrio, Spanien

— Ovako Steel AB Tube Division, Hofors, Sverige

— ESW Röhrenwerke GmbH, Eschweiler, Tyskland

— Rohrwerk Neue Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg, Tyskland.

Importører, der ikke er forbundet med eksportørerne

— Jannone ARM SpA, Napoli, Italien

— Geminvest SRL, Limbiate, Italien

— Starval, Marly La Ville, Frankrig

— Voest Alpine Stahlhandel AG, Linz, Østrig.

Eksportører og importører/handelsselskaber, der er omfattet af den nye undersøgelse

Importør, der er forbundet med to tjekkiske producenter

— Topham Eisen und Stahlhandelsges GmbH, Wien, Østrig.

Importører, der er forbundet med den slovakiske producent

— Pipex International AG, Nidau, Schweiz

— Pipex Italia SpA, Milano, Italien (datterselskab af ovennævnte).

Eksportører i Tjekkiet

— Vítkovice a.s. and Vítkovice Export a.s., Ostrava

— Nová Hut a.s., Ostrava

— Válcony trub Dioss and Dioss Trading, Chomutov

— Ferromet Long Products Ltd, Prag (handelsselskab forbundet med Nová Hut)

— Incos s.r.o., Prag (uafhængigt handelsselskab).

Eksportører i Rumænien

— Artrom SA

— Silcotub SA

— Petrotub SA

— Republica SA

— Intertube Ltd, Bukarest (handlende forbundet med SC Republica SA)

— SC Metalexportimport SA, Bukarest (uafhængig eksportør/handlende)

— Sota Company, Bukarest (uafhængig eksportør/handlende).

Eksportører i Slovakiet

— Železiarne Podbrezová a.s., Podbrezová.

Eksportører omfattet af den fornyede undersøgelse

Eksportør i Ungarn

— Csepel Tubes Co. Ltd, Budapest.

Eksportører i Polen

— Huta Andrzej SA, Zawadzkie

— Huta Batory SA, Chorzów

— Stalexport SA (forbunden handlende), Katowice.

Eksportør i Kroatien

— Zeljezara Sisak, Sisak Steel Pipe Works, Sisak.

I løbet af undersøgelsen underrettede den kroatiske eksportør Kommissionen om, at det pågældende selskab havde ændret sit navn til Zeljezara Sisak — Sisak Tubemills Ltd. Kommissionen fastslog, at denne navneændring på ingen måde berørte undersøgelsesresultaterne.

(9) Dumpingundersøgelsen omfattede i begge undersøgelser perioden fra den 1. september 1995 til den 31. august 1996, i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«. Undersøgelsen af spørgsmålet om den forvoldte skade og sandsynligheden for, at der fortsat eller igen ville blive forvoldt skade, omfattede perioden fra januar 1992 til slutningen af undersøgelsesperioden.

(10) Alle berørte parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænktes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller ændring af gældende endelige foranstaltninger. Parterne fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger og/eller afgive tilsagn efter ovennævnte underretning.

B. DEN AF UNDERSØGELSEN OMFATTEDE VARE

1. Den pågældende vare

(11) Den vare, der er omfattet af begge undersøgelser, er følgende:

a) sømløse rør af jern eller ulegeret stål af den slags, der anvendes til olie- og gasledninger, med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder

b) sømløse rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, koldttrukne eller koldtvalsede, bortset fra præcisionsrør

c) andre sømløse rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, bortset fra gevindrør (med gevind eller til gevindskæring), med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder

som i øjeblikket tariferes under KN-kode 7304 10 10, 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 og 7304 39 93.

I overensstemmelse med den holdning, som Rådet indtog i forordning (EØF) nr. 1189/93, og som bekræftes i betragtning 10 i forordningen om midlertidig told, anses alle sømløse rør, der henhører under ovennævnte KN-koder, for at være én og samme vare (i det følgende benævnt »den pågældende vare«) med henblik på både den nye undersøgelse og den fornyede undersøgelse.

2. Samme vare

(12) Det konstateredes, at alle sømløse rør, der er omfattet af begge undersøgelser, var identiske i henseende til fysiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål, uanset om de fremstilles i Fællesskabet eller i de lande, der er omfattet af undersøgelserne.

Nogle eksportører gjorde gældende, at deres vare ikke burde anses for at være samme vare som EF-producenternes eller andre eksporterende producenters vare med den begrundelse, at der var tale om kvalitetsforskelle og tekniske forskelle samt forskelle i distributionskanaler, anvendelsesformål og brugernes opfattelse af varen.

Det kunne imidlertid fastslås, at de pågældende varer afsættes via de samme distributionskanaler. Varerne har samme grundlæggende og generelle anvendelsesformål. De kan i væsentlig grad erstatte hinanden, og der er følgelig stærk konkurrence mellem alle importerede varer, der er omfattet af begge undersøgelser, og de varer, der fremstilles af EF-producenterne. Det konstateredes endvidere, at alle de importerede varer, trods mindre forskelle, havde de samme grundlæggende tekniske og fysiske egenskaber som, eller lå meget tæt op ad, de varer, der fremstilles af EF-producenterne.

Det konkluderes, at de varer, der har oprindelse i alle de af undersøgelsen omfattede lande, og de varer, der fremstilles og sælges i Fællesskabet, må anses for at være samme vare, jf. definitionen i artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

C. DUMPING

ANTIDUMPINGUNDERSØGELSEN

1. Tjekkiet

a) *Samarbejde*

(13) Det selskab, der ikke ansås for at være samarbejdsvilligt, gjorde over for Kommissionen skriftlig indsigelse mod denne behandling, idet det påstod, at bestemmelserne i artikel 18 i grundforordningen ikke kunne gøres gældende. Det understregede, at det ikke havde været tilsigtet at vildlede Kommissionen, og at selskabet havde handlet efter bedste evne; dette var ensbetydende med, at selv om det erkendtes, at optegnelserne vedrørende salget på hjemmemarkedet og til eksport, kreditnotaer, kundeomsætning og produktionsomkostninger langt fra var ideelle, var Kommissionen forpligtet til ikke at se bort fra dem. Kommissionen blev også kritiseret for ikke at tage tilstrækkeligt hensyn til selskabets vanskeligheder i forbindelse med privatiseringen og de særlige problemer, der var forbundet med Tjekkiets overgang til markedsøkonomi. Endelig gjorde selskabet gældende, at eftersom der havde fundet et ejerskifte sted i april 1997 (efter at produktionen var blevet indstillet måneden før), ville det være urimeligt at pålægge den nye ejer sanktioner.

De grunde, der foranledigede Kommissionen til at fastslå, at et af de tjekkiske selskaber ikke var rede til at samarbejde om gennemførelse af undersøgelsen, er omhandlet i betragtning 14 i forordningen om midlertidigt told. Det er værd at bemærke, at det ved kontrolbesøget konstateredes, at de lister, der var forelagt for Kommissionen som led i selskabets besvarelse af spørgeskemaet, indeholdt flere hundrede hjemmemarkeds- og eksporttransaktioner, som aldrig havde fundet sted. Dette var ikke alene stærkt vildledende, men ensbetydende med, at Kommissionen ikke var i stand til med større sikkerhed at fastsætte hverken en pålidelig normal værdi eller en pålidelig eksportpris. Hvad nu end grunden måtte være (og Kommissionen vil gerne benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at selskabets oprindelige forklaring var helt utilfredsstillende og helt forskellig fra den, der er forelagt skriftligt), kan ovennævnte ikke siges at være i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper. Kommissionen havde under de foreliggende omstændigheder ikke noget andet valg end at afvise besvarelsen og anvende artikel 18 i grundforordningen, ikke mindst fordi det ville have været ensbetydende med forskelsbehandling af de øvrige, fuldt samarbejdsvillige selskaber i undersøgelsen, hvis den havde handlet anderledes.

Hvad angår spørgsmålet om ejerskifte, er det, eftersom det fandt sted efter udløbet af undersøgelsesperioden, ikke en faktor, der kan anses for relevant for den foreliggende procedure (jf. artikel 6, stk. 1, i grundforordningen).

b) *Normal værdi*

(14) En af de tjekkiske producenter anfægtede den metode, Kommissionen havde anvendt til fastsættelse af den normale værdi (jf. betragtning 16 i forordningen om midlertidig told); det blev navnlig gjort gældende, at grundforordningen ikke indeholdt nogen bestemmelse, der berettigede Kommissionen til at beregne den normale værdi alene på grundlag af gennemsnittet af det fortjenstgivende salg i stedet for på grundlag af gennemsnittet af alt salg i den pågældende varegruppe. Den samme producent gjorde indsigelse mod, at Kommissionen ved beregningen af den normale værdi for visse grupper benyttede den fortjenstmargen, der var opnået på fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet i andre varegrupper.

Denne påstand kunne ikke godtages, da den er i modstrid både med grundforordningen og med EF-institutionernes faste praksis. Hvad angår førstnævnte spørgsmål forholder det sig sådan, at når de solgte mængder på hjemmemarkedet til priser, der er lavere end enhedsomkostningerne, udgør mere end 20 % af salget, fastsættes den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, tredje afsnit, i grundforordningen udelukkende på grundlag af det fortjenstgivende salg. Med hensyn til det andet spørgsmål benyttede Kommissionen i henhold til artikel 2, stk. 6, i grundforordningen fortjenstmargenen »i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksportørs eller producents salg i normal handel af samme vare«.

En producent gjorde også indsigelse mod, at der i stedet for producentens egne salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (i det følgende benævnt »SA&G«) blev benyttet den forbundne producents SA&G (jf. betragtning 16 i forordningen om midlertidig told) med den begrundelse, at sådanne omkostninger i henhold til

artikel 2, stk. 6, i grundforordningen skulle fastsættes på grundlag af de »faktiske data« vedrørende den af undersøgelsen omfattede producent. Kommissionen fandt, at de relevante regnskabsbilag, som producenten havde fremlagt, ikke i tilstrækkelig grad dokumenterede de tal, der var indeholdt i besvarelsen af spørgeskemaet. Efter at være blevet underrettet om Kommissionens hensigter fremlagde selskabet yderligere forklaringer og tabeller, men eftersom der var tale om supplerende oplysninger, som ikke kunne efterprøves, kunne der ikke tages hensyn hertil.

Begge samarbejdsvillige producenter anfægtede, at deres indbyrdes salg var fjernet fra listen over transaktioner, idet de angiveligt ikke var forretningsmæssigt forbundne, og selv om de havde været det, havde Kommissionen ikke påvist, at priserne var påvirket af forbindelsen.

Denne påstand kunne ikke godtages. De to selskaber har en fælles aktionær (jf. betragtning 22 i forordningen om midlertidig told og nedenstående betragtning 17), og de er derfor forretningsmæssigt forbundne. Endvidere fastsættes det udtrykkeligt i artikel 2, stk. 1, i grundforordningen, at »transaktioner mellem parter, som synes at være forretningsmæssigt forbundne [...], kan kun anses for at finde sted i normal handel [...], hvis det fastslås, at de ikke er påvirket af dette afhængighedsforhold«. Da det ikke påvistes, at dette var tilfældet, blev der ikke taget hensyn til de omtvistede transaktioner.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger vedrørende spørgsmålet om fastsættelse af den normale værdi, og Rådet bekræfter derfor de undersøgelsesresultater, der er omhandlet i forordningen om midlertidig told.

c) *Eksportpris*

(15) Der er ikke modtaget nogen bemærkninger vedrørende fastsættelsen af eksportprisen. Men efter en revision i løbet af undersøgelsen af fortjenstmargenerne for uafhængige importører blev der dog foretaget en mindre justering af fradraget i forbindelse med beregningen af fortjenstmargenen for den forbundne østrigske importør (jf. betragtning 18 i forordningen om midlertidig told).

d) *Sammenligning*

(16) Der er ikke modtaget nogen bemærkninger vedrørende dette spørgsmål, og Kommissionens undersøgelsesresultater bekræftes derfor.

e) *Dumpingmargen*

(17) De samarbejdsvillige selskaber gjorde indsigelse mod Kommissionens beslutning om at fastsætte dumpingmargenen på grundlag af en sammenligning mellem de vejede gennemsnitlige normale værdier og de individuelle eksportpriser (frem for de vejede eksportpriser), idet de gjorde gældende, at Kommissionen ikke havde fremlagt nogen tilstrækkelig begrundelse for denne fremgangsmåde i betragtning 21 i forordningen om midlertidig told.

I nævnte forordning anførte Kommissionen, at det var begrundet at anvende denne fremgangsmåde, fordi det var nødvendigt at afspejle det fulde omfang af den pågældende dumping, og fordi der forelå et eksportprismønster, som var meget forskelligt i de forskellige medlemsstater og i forskellige perioder. Kommissionen har revideret sine beregninger og fastslået, at variationerne i eksportpriserne mellem forskellige lande ikke udviste et tilstrækkelig klart mønster. Kommissionen fastholder imidlertid, at der var tale om et eksportprismønster mellem forskellige perioder, som medførte en betydelig stigning i den pågældende dumping (svarende til et klart mønster) efter udløbet af de kvantitative restriktioner den 31. december 1995, og den fremgangsmåde, der blev anvendt i forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor.

Kommissionens beslutning om at behandle begge samarbejdsvillige producenter som værende forretningsmæssigt forbundne med en deraf følgende fastsættelse af en enkelt dumpingmargen for dem blev med bestemthed anfægtet med den begrundelse, at begge selskaber var uafhængige og havde hver sin ledelse og forskellige omkostnings- og prisstrukturer. Det blev endvidere anført, at den største aktionær (the National Property Fund) kun optrådte som formueforvalter og ikke havde nogen indflydelse på selskabernes forretningsledelse.

Det er Kommissionens opfattelse, at det i et land med markedsøkonomi er den aktionær, der har aktiemajoriteten, der beslutter, under hvilken retlig form den pågældendes forretningsinteresser i eksportlandet organiseres. Aktionærens kontrol, eller potentielle kontrol, over sådanne interesser er normalt den samme, uanset om interesserne retligt er en del af samme enhed, eller de er organiseret i forskellige enheder. Mere konkret kan det siges, at hvis der fastsættes forskellige dumpingmargener for forretningsmæssigt forbundne selskaber, er der risiko for, at eksporten kanaliseres gennem det selskab, der har den laveste dumpingmargen. Det konkluderedes derfor, at forskellige producenter i eksportlandet skal behandles som en enkelt enhed med henblik på den foreliggende procedure, når kontrollen over alle disse selskaber ligger i hænderne på samme aktionær.

(18) På grundlag af Kommissionens foreløbige undersøgelsesresultater, jf. betragtning 14-23 i forordningen om midlertidig told, og under hensyntagen til den justering, der er beskrevet i betragtning 15 ovenfor, udgør de endelige dumpingmargener udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, for nævnte to samarbejdsvillige selskaber:

— Nová Hut a.s.: 5,1 %

— Vítkovice a.s.: 5,1 %.

Beregningen af restdumpingmargenen blev ændret. I stedet for den højeste normale værdi, der var fastlagt for de to tjekkiske producenter, er der benyttet vejede gennemsnitlige normale værdier med henblik på den endelige afgørelse. På dette grundlag er restdumpingmargenen, udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, for de to samarbejdsvillige selskaber nu 28,6 %.

2. **Rumænien**

a) *Normal værdi*

(19) Et selskab gjorde gældende, at hensættelser, der var indregnet i selskabets SA&G, burde fjernes i betragtning af, at uudnyttede hensættelser blev annulleret ved årets udgang. I de tilfælde hvor hensættelserne rent faktisk blev annulleret, og andre omkostninger ikke havde afløst dem, og såfremt det klart fremgik af de oplysninger, der var indeholdt i besvarelsen af spørgeskemaet, eller som blev fremlagt under kontrolbesøget, at hensættelserne ikke repræsenterede faktiske omkostninger, blev beregningen af SA&G justeret.

Et selskab fremførte den påstand, at produktionsomkostningerne burde justeres for at afspejle, at der ikke var indregnet salgsomkostninger, hovedsagelig til emballering, som påløb ved salg på hjemmemarkedet. Det anførtes, at kunderne faktisk havde godtgjort sådanne salgsomkostninger, som indgik i Kommissionens beregning af den normale værdi. Kommissionen godtog dette, og beregningen af dette selskabs produktionsomkostninger blev ændret i overensstemmelse hermed.

Et selskab gjorde gældende, at Kommissionen ved fastsættelsen af den normale værdi burde anvende alt salg, herunder også salg, der ikke fandt sted i normal handel, dvs. salg med tab. På baggrund af artikel 2, stk. 4, i grundforordningen finder Kommissionen, at tabsgivende salg skal holdes uden for beregningen af den normale værdi, når det pågældende salg udgør mere end 20 % af det samlede salg på hjemmemarkedet. Dette selskabs påstand kunne derfor ikke godtages i betragtning af bestemmelserne i grundforordningen og EF-institutionernes faste praksis ved fastsættelsen af den normale værdi.

To selskaber anførte under henvisning til artikel 34, stk. 2, i Europaaftalen, at Kommissionen for at overholde bestemmelserne i denne aftale ved fastsættelsen af den normale værdi altid bør vælge den metode, der er mest gunstig for selskaberne. Dette argument blev afvist, idet artikel 34, stk. 2, i aftalen kun vedrører valget af de foranstaltninger, Kommissionen skal indføre, når først dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser er blevet fastlagt, og ikke de faktiske beregningsmetoder, der er benyttet ved fastlæggelsen deraf.

Først i en meget sen fase af proceduren (under høringen vedrørende bemærkninger til de foreløbige undersøgelsesresultater) gjorde et selskab gældende, at salg fra lager burde holdes uden for beregningen af den normale værdi, da der ikke forelå kvalitetscertifikater, således at der ikke var tale om samme vare, og at alt salg, der blev betalt ved hjælp af kompensation, ligeledes burde holdes udenfor, fordi det ikke fandt sted i normal handel. Disse krav blev ikke indgivet i rette tid, da de hverken var fremsat som led i besvarelsen af spørgeskemaet, under kontrolbesøget eller på et senere tidspunkt under proceduren, da selskabet blev opfordret til at fremsætte bemærkninger. I intet af de dokumenter, som selskabet havde fremlagt, kunne Kommissionen konstatere nogen forskel mellem salg fra lager og andet salg, eller mellem salg med eller uden kvalitetscertifikater. Som led i undersøgelsen blev det desuden konstateret, at kompensationssalg faktisk fandt sted i normal handel. Følgelig blev begge krav afvist.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger. Under hensyntagen til ovennævnte ændringer bekræftes de undersøgelsesresultater vedrørende den normale værdi, som er omhandlet i forordningen om midlertidig told.

b) *Eksportpris*

(20) Der blev intet ændret i den metode, der blev benyttet til beregning af eksportpriserne. De undersøgelsesresultater vedrørende eksportpriser, som er omhandlet i forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor.

c) *Sammenligning*

(21) Med henblik på fastlæggelsen af de foreløbige undersøgelsesresultater afviste Kommissionen en anmodning fra to rumænske selskaber om justering af den normale værdi med hensyn til kreditvilkår. De to selskaber gentog deres anmodning. Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at i langt de fleste tilfælde fandt der ikke kontantbetalinger sted i Rumænien ved afregning af transaktionerne. Betaling fandt således sædvanligvis sted i form af »kompensation«, enten ved byttehandel eller udveksling af handelsveksler. Ifølge artikel 2, stk. 10, litra g), i grundforordningen skal der foretages en justering for forskelle i kreditomkostninger, forudsat at dette er en faktor, der tages i betragtning ved fastsættelse af salgspriserne. Det fremgik af undersøgelsen, at sådanne omkostninger ikke var en faktor, der blev taget i betragtning ved fastsættelse af salgspriserne. Hvor betaling fandt sted i

form af kompensation, var der således ingen penge, der skiftede hænder, og der var derfor ikke tale om nogen indvirkning på selskabernes finansielle situation. Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at betalingsdatoerne for alle former for betaling normalt ikke blev overholdt. Kravet om en justering for kreditomkostninger afvistes derfor igen.

Et selskab påstod, at der for eksportsalget til visse kunder i Fællesskabet ikke var betalt provision, og at der derfor ikke burde foretages nogen justering af eksportpriserne for salget til disse kunder. Kommissionen ændrede sin beregning i overensstemmelse hermed.

Et selskab stillede krav om en justering af den normale værdi for forskelle i handelsled. Da der ikke var fremsat et sådant krav på noget tidspunkt under undersøgelsen forud for selskabets bemærkninger til Kommissionens foreløbige undersøgelsesresultater, kunne kravet ikke anses for gyldigt. Desuden blev kravet ikke dokumenteret, og det var i modstrid med oplysninger, som selskabet havde meddelt i sin besvarelse af spørgeskema og under kontrolbesøget.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger vedrørende spørgsmålet om sammenligning. De foreløbige undersøgelsesresultater bekræftes derfor.

d) *Dumpingmargen*

(22) Et selskab gjorde gældende, at beregningen af dumpingmargenen ikke burde foretages på grundlag af en sammenligning mellem vejede gennemsnitlige normale værdier og justerede eksportpriser for hver varegruppe og på grundlag af de enkelte transaktioner, men på grundlag af vejede gennemsnit af begge størrelser.

Denne påstand afvistes efter en ny undersøgelse af den metode, der var benyttet for alle rumænske selskaber, og det konstateredes, at:

— for ét selskab var dumpingmargenen den samme uanset den benyttede metode, da alle eksporttransaktioner fandt sted til dumpingpriser

— for tre selskaber konstateredes der et eksportprismønster, som var meget forskelligt for forskellige bestemmelsessteder eller perioder.

I betragtning af ovenstående og i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen anvendtes med henblik på den endelige afgørelse den metode, hvorved der foretages en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi for en periode og de individuelt justerede eksportpriser for hver enkelt transaktion.

Alle samarbejdsvillige rumænske producenter/eksportører anfægtede, at Kommissionen på grund af en fælles aktiemajoritet havde pålagt selskaberne en enkelt dumpingmargen, og de krævede derfor individuel behandling. Af de grunde, der er omhandlet i betragtning 17, kunne dette krav ikke imødekommes.

To selskaber anførte, at Kommissionen burde have forelagt dem alle elementer i dumpingberegningerne for alle selskaber, da disse var blevet benyttet til fastsættelse af den samlede dumpingmargen; ved ikke at gøre dette havde Kommissionen hindret dem i at varetage deres interesser. Kommissionen gav i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, i grundforordningen hvert selskab en detaljeret orientering om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den havde beregnet det pågældende selskabs individuelle dumpingmargen, og den redegjorde desuden for den metode, den havde benyttet til beregning af den pågældende dumpingmargen. Da indehaveren af aktiemajoriteten er den samme for alle selskaber, kan disse let udveksle alle oplysninger via denne fælles aktionær og således i fuldt omfang varetage deres interesser.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger. De undersøgelsesresultater, der fremgår af forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor.

(23) De vejede gennemsnitlige endelige dumpingmargener udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, for de fire samarbejdsvillige selskaber udgør:

— SC Artrom SA:	9,8 %
— SC Petrotub SA:	9,8 %
— SC Republica SA Trading Company:	9,8 %
— SC Silcotub SA:	9,8 %.

Restdumpingmargenen udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, forbliver uændret 38,2 %.

3. **Slovakiet**

a) *Normal værdi*

(24) Den slovakiske producent anfægtede den metode, Kommissionen havde benyttet til fastsættelse af den normale værdi for to varegrupper (jf. betragtning 31 i forordningen om midlertidig told). Det anførtes navnlig, at det var forkert, når Kommissionen havde beregnet den normale værdi alene på grundlag af det gennemsnitlige fortjenstgivende salg, og at den i stedet burde have benyttet gennemsnittet af alt salg i den pågældende gruppe. Ovennævnte blev begrundet med, at grupperne samlet set var fortjenstgivende, og at der derfor på grundlag af et vejet gennemsnit var dækning for alle omkostninger i løbet af undersøgelsesperioden.

Det anførtes endvidere under henvisning til artikel 34, stk. 2, i Europaaftalen, at Kommissionen burde have udnyttet sine skønsbeføjelser til at anvende en metode, som »medfører de færreste forstyrrelser i aftalens funktion«.

Begge disse påstande afvistes af de samme grunde, som er omhandlet i betragtning 19.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger vedrørende spørgsmålet om fastsættelse af den normale værdi, og Kommissionens undersøgelsesresultater som omhandlet i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

b) *Eksportpris*

(25) Selskabet gjorde indsigelse mod Kommissionens beregning af eksportprisen (jf. betragtning 32 i forordningen om midlertidig told) og især mod beslutningen om at fradrage en fortjenstmargen på 4 % fra det italienske datterselskabs priser. Det anførtes, at denne margen var for høj, og at Kommissionen burde have benyttet det italienske selskabs egne tal. Selskabet påstod endvidere, at Kommissionen havde misfortolket de SA&G-tal, det havde fremlagt, og at følgen heraf var en forhøjelse af SA&G-satsen og dermed dumpingmargenen. Det lod også forstå, at det ville have været mere korrekt at sammenlægge begge selskabers SA&G og anvende en enkelt sats.

Kommissionen fastsatte margenen på 4 % på grundlag af gennemsnittet af de fortjenstmargener, som blev opnået af de fire uafhængige importører, der er anført i betragtning 6, litra c), i forordningen om midlertidig told. Den har imidlertid taget tallene op til revision og fastslået, at et justeret tal på 3,8 % bør anvendes med henblik på den endelige afgørelse. Selv om det blev anfægtet, at to af de fire importører faktisk var forbundet med EF-producenter, fandt Kommissionen det godtgjort, at de fortjenstmargener, der konstateredes for disse selskaber, afspejlede deres fortjeneste på salget til uafhængige kunder i Fællesskabet. Hvad angår SA&G-satsen tog Kommissionen tallene op til revision og fastslog, at ikke alene var omkostningerne blevet overvurderet, men det ville også have været mere korrekt at sammenlægge de schweiziske og de italienske handelsselskabers tal i betragtning af, at de havde det samme afhængighedsforhold til den slovakiske eksportør og for det meste udøvede deres virksomhed fra de samme lokaler. Der er følgelig benyttet en samlet SA&G-sats.

c) *Sammenligning*

(26) Selskabet havde stillet krav om et fradrag for »distributionskanal«, som Kommissionen angiveligt havde undladt at tage hensyn til i forbindelse med den foreløbige fastlæggelse af de faktiske omstændigheder. Selskabet gjorde gældende, at det var berettiget med et sådant fradrag for at tage hensyn til, at selskabet solgte direkte til forhandlere på hjemmemarkedet, hvorimod dets salg på EF-markedet gik via dets italienske og schweiziske selskaber. Det anførtes desuden, at fradraget var nødvendigt for at sikre en retfærdig sammenligning med den beregnede eksportpris.

Dette krav er omfattet af de fradrag, der allerede er indrømmet selskabet for rabatter og mængder. I artikel 2, stk. 10, i grundforordningen hedder det udtrykkeligt, at »enhver dobbeltjustering skal undgås, navnlig i henseende til rabatter, afslag, mængder og handelsled«. Da den normale værdi allerede er blevet nedjusteret for at tage hensyn til, at salget i Fællesskabet fortrinsvis vedrørte store kunder, foreligger der ingen begrundelse for at indrømme yderligere fradrag.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger, og Kommissionens undersøgelsesresultater bekræftes derfor.

d) *Dumpingmargen*

(27) Selskabet anfægtede Kommissionens beslutning om at fastsætte dumpingmargenen på grundlag af en sammenligning af vejede gennemsnitlige justerede normale værdier med justerede individuelle eksportpriser (i stedet for vejede gennemsnitlige eksportpriser), idet det blev gjort gældende, at Kommissionen ikke havde fremlagt tilstrækkelig dokumentation for sin fremgangsmåde i betragtning 34 i forordningen om midlertidig told.

Kommissionen fastholder sine ræsonnementer i nævnte betragtning 34, men de ændringer, den siden har foretaget i de tal, der blev benyttet til beregning af dumpingmargenen, har resulteret i, at forskellen mellem de to metoder ikke længere er af en sådan størrelsesorden, at den oprindelige fremgangsmåde er begrundet. Den har derfor besluttet med henblik på den endelige fastlæggelse af de faktiske omstændigheder at anvende den metode, der bygger på en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris. De foreløbige undersøgelsesresultater er ændret i overensstemmelse hermed.

(28) På grundlag af Kommissiones tidligere undersøgelsesresultater, jf. betragtning 31-35 i forordningen om midlertidig told, og under hensyntagen til ovennævnte ændringer, udgør dumpingmargenen udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, for den pågældende samarbejdsvillige producent:

— Železiarne Podbrezová a.s.: 7,5 %.

Restdumpingmargenen fastsættes til samme sats.

4. **Rusland**

a) *Samarbejde*

(29) Fem af de seks russiske selskaber gjorde over for Kommissionen skriftlig indsigelse mod beslutningen om at behandle dem som ikke-samarbejdsvillige. Begrundelserne for Kommissionens beslutning fremgår af betragtning 36 i forordningen om midlertidig told. Selskaberne gjorde gældende, at trods eventuelle mangelfulde oplysninger i besvarelserne havde de været indstillet på at samarbejde om gennemførelse af undersøgelsen og havde været rede til at meddele sådanne supplerende oplysninger, som Kommissionen måtte have anset for påkrævet. Nogle selskaber krævede individuel behandling eller tilbød at afgive individuelle tilsagn, eller de anmodede om, at der blev taget hensyn til deres komparative fordele.

Kommissionen fastholder imidlertid det synspunkt, at ved ikke at meddele oplysninger, som var nøjagtige og fuldstændige og indgivet i den ønskede form, havde de russiske selskaber fortabt deres ret til at blive behandlet som samarbejdsvillige parter i undersøgelsen. Selv om det ikke anfægtes, at nogle besvarelser var mere detaljerede end andre, var de alle mangelfulde i én altoverskyggende henseende, idet de ikke gjorde det muligt for Kommissionen at foretage en nøjagtig fastsættelse af den normale værdi eller af eksportprisen på grund af den måde, på hvilken de enkelte varer og transaktioner var grupperet. Nogle selskaber meddelte supplerende oplysninger, efter at Kommissionen havde underrettet dem om, at den havde besluttet at anvende artikel 18 i grundforordningen, og nogle fortsatte med at indgive nye eller forbedrede oplysninger selv efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told. Det er imidlertid fortsat en kendsgerning, at de oplysninger, Kommissionen var i besiddelse af ved svarfristens udløb, blev anset for utilstrækkelige for alle seks selskabers vedkommende. Det ville være ensbetydende med en forskelsbehandling af interesserede parter, der medvirkede i undersøgelsen, hvis der blev taget hensyn til oplysninger, der var indgivet flere dage, uger eller undertiden måneder efter udløbet af fristen for indgivelse af dem.

Kommissionens undersøgelsesresultater bekræftes derfor.

b) *Dumpingmargen*

(30) Kommissionen foretog en ny beregning af den russiske dumpingmargen ved anvendelse af de samme normale værdier, som blev benyttet ved revisionen af den tjekkiske restmargen (jf. betragtning 18). På dette grundlag fastsattes der en dumpingmargen udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, på 26,8 %.

FORNYET UNDERSØGELSE

1. **Generelle bemærkninger**

(31) Producenterne/eksportørerne i Polen og Ungarn indgav ikke detaljerede oplysninger om de enkelte varer, som Kommissionen havde anmodet om i den tabel med varebeskrivelser, der fandtes i de tilsendte spørgeskemaer, men meddelte oplysningerne opdelt på varegrupper, som omfattede et sortiment af varer, der var klassificeret på grundlag af visse kriterier, som f.eks. vægtykkelser. I nogle tilfælde omfattede grupperne derfor varer, der tariferes under forskellige KN-koder. Af denne grund, og fordi det var umuligt ved kontrolbesøget at indhente mere detaljerede oplysninger, havde Kommissionen kun den mulighed at basere sine beregninger på varegrupper frem for på de enkelte varer.

2. **Ungarn**

a) *Normal værdi*

(32) Den eneste ungarske producent/eksportør solgte i undersøgelsesperioden fire varegrupper i Det Europæiske Fællesskab. Gruppe 1, 2 og 3 henhørte i deres helhed under KN-kode 7304 39 91, medens gruppe 4 indbefattede forskellige modeller, der dels henhørte under KN-kode 7304 39 91, dels under KN-kode 7304 39 93. De tekniske oplysninger, der var fremlagt og efterprøvet, var ikke tilstrækkeligt detaljerede til at gøre det muligt for Kommissionen at opdele varegruppe 4 i de to KN-koder. I betragtning af, at der i undersøgelsesperioden ifølge Eurostat-statistikkerne var importeret betydelige mængder henhørende under KN-kode 7304 39 93, og da der kun var én ungarsk producent/eksportør, som havde solgt den pågældende vare til Fællesskabet i samme periode, fastslog Kommissionen, at varegruppe 4 udelukkende henhørte under KN-kode 7304 39 93.

Det konstateredes ved kontrolbesøget, at de detaljerede eksporttal, som selskabet havde fremlagt, var upålidelige, eftersom en EF-kunde, der tegnede sig for 7 % af det indberettede salg til Fællesskabet, var blevet udeladt, og edb-udskriften over eksporttransaktioner viste sig også at være ukorrekt i andre henseender, en mangel, som selskabet ikke kunne afhjælpe. Undersøgelsen af den samlede repræsentativitet på grundlag af 5 %-reglen blev derfor

gennemført ved at sammenligne de mængder, der blev solgt på hjemmemarkedet, med Eurostat-statistikkerne over import fra Ungarn, som Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 5, i grundforordningen udvalgte som en uafhængig kilde til oplysninger. På dette grundlag konstateredes det, at hjemmemarkedssalget i alle tilfælde i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen kunne anses for repræsentativt med henblik på fastsættelsen af den normale værdi, både set under ét og for hver varegruppe.

For hver af ovennævnte fire grupper blev det derefter undersøgt, om hjemmemarkedssalget kunne anses at have fundet sted i normal handel. For gruppe 2 og 3 udgjorde det fortjenstgivende salg mindre end 10 % af salget på hjemmemarkedet af varerne i disse grupper. Den normale værdi for disse grupper måtte derfor beregnes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen. Som grundlag for beregningen benyttedes produktionsomkostningerne plus et tillæg til dækning af SA&G og fortjeneste. Med henblik herpå blev der taget hensyn til producentens/eksportørens faktiske data, som havde tilknytning til produktion og salg i normal handel. For varegruppe 1 og 4 var mellem 10 % og 80 % af salget på hjemmemarkedet fortjenstgivende. For disse to grupper fastsattes den normale værdi derfor kun på grundlag af det fortjenstgivende salg, jf. artikel 2, stk. 4, i grundforordningen. De fire varegrupper, som selskabet havde fastlagt, svarede til KN-kode 7304 39 91 og 7304 39 93, og Kommissionen besluttede derfor at fastsætte én normal værdi pr. KN-kode. Da det konstateredes, at der ikke kunne fæstes lid til listen over eksporttransaktioner, som derfor ikke kunne anvendes som vægtningsgrundlag for de første tre varegrupper, var det ikke muligt at fastlægge det vejede gennemsnit af de normale værdier, der var fastsat for de tre grupper. Den normale værdi for KN-kode 7304 39 91 blev derfor fastsat på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af de normale værdier, der var beregnet for de tre varegrupper. Som anført ovenfor fandt Kommissionen, at KN-kode 7304 39 93 svarede til varegruppe 4. Den normale værdi for KN-kode 7304 39 93 var følgelig lig med den, der fastsattes for varegruppe 4.

b) *Eksportpris*

(33) Som anført i den foregående betragtning fremgik det af de undersøgelser, der blev foretaget ved kontrolbesøg hos den eneste ungarske eksportør, at eksporttallene i besvarelsen af spørgeskemaet afveg væsentligt fra selskabets interne regnskabstal.

Efter kontrolbesøget underrettedes selskabet skriftligt om, at det på grund af de betydelige uoverensstemmelser, der var konstateret under kontrolbesøget, og da det ikke var muligt at fastslå de faktiske eksporttal, ikke var muligt at benytte de fremlagte oplysninger til fastsættelse af eksportprisen ved salg til Fællesskabet, og eksportprisen måtte følgelig i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen fastsættes på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Selskabet fik samtidig lejlighed til at fremsætte bemærkninger. På dette tidspunkt fremlagde det helt nye oplysninger, som angiveligt var den korrekte udgave af listen over eksporttransaktioner. Kommissionen afviste de nye oplysninger, da de ikke kunne efterprøves.

Med henblik på at fastsætte de ungarske eksportpriser valgte Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 5, i grundforordningen som en uafhængig kilde til oplysninger de officielle importstatistikker, der offentliggøres af Eurostat. Disse statistikker var særligt egnede, fordi der kun var én producent, der eksporterede den pågældende vare fra Ungarn til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Der blev dog kun taget hensyn til de mængder, der var angivet deri for de to KN-koder, som den pågældende producent havde eksporteret til Fællesskabet.

c) *Sammenligning*

(34) For at sikre en retfærdig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen beregnet ab fabrik blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, som angiveligt og påviseligt påvirkede prisernes sammenlignelighed. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen blev der foretaget justeringer med hensyn til transport-, forsikrings-, håndterings- og dermed forbundne omkostninger samt kreditomkostninger.

Hvad angår anmodninger om justeringer for

— importafgifter og indirekte skatter
— rabatter, afslag om mængder
— handelsled, og
— valutaomregning

skal følgende anføres:

Importafgifter og indirekte skatter

Selskabet krævede i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra b), i grundforordningen en justering på 8 % for tillægstold, der blev betalt på importerede råmaterialer. Under kontrolbesøget fastslog Kommissionens tjenestemænd imidlertid, at der ikke var refunderet nogen told for de eksporterede varer. Kravet blev derfor anset for ubegrundet.

Rabatter, afslag og mængde

Selskabet anmodede i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra c), i grundforordningen om en justering på 4 % for forskelle i de mængder, der blev købt af kunder på hjemmemarkedet og i

Fællesskabet, idet det gjorde gældende, at der blev betalt lavere priser for store ordrer. Der blev ikke fremlagt dokumentation for dette krav, som derfor blev afvist.

Handelsled

Selskabet krævede i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra d), i grundforordningen en justering på 12 % for forskelle i handelsled mellem hjemmemarkedet og EF-markedet. Det anførtes, at alle europæiske kunder var uafhængige handlende, medens 49 % af kunderne på hjemmemarkedet var de endelige brugere. Dette tal, som var angivet i den tabel i spørgeskemaets afsnit om hjemmemarkedssalget, der omhandler distributionskanaler, var ikke i overensstemmelse med oplysningerne i listen over indenlandske kunder, hvor alle indenlandske kunder var opført som »uafhængige handlende«, hvilket svarer til situationen på markedet i Fællesskabet. Eksportøren gjorde gældende, at denne uoverensstemmelse skyldtes en »sprogfejl«. Om der var tale om en »sprogfejl« eller ej er irrelevant, idet Kommissionens tjenestemænd ud over denne uoverensstemmelse i selskabets besvarelse også konstaterede, at selskabet benyttede samme prispolitik/prisliste på hjemmemarkedet uanset kundetype. Der kunne derfor ikke tages hensyn til dette krav.

Valutaomregning

Eksportøren gjorde gældende, at der ved omregning af eksportprisen burde have været anvendt månedlige vekselkurser frem for en årlig kurs. Det skal anføres, at eksportprisen blev fastsat på grundlag af tallene i Eurostat, fordi den liste over de enkelte transaktioner, som eksportøren havde fremlagt, ikke kunne benyttes. Da Eurostattallene ikke er baseret på salgsdatoen, men på datoen for importørens indkørselsangivelse, ville anvendelsen af månedlige data ikke mere korrekt have afspejlet salgsvilkårene. Eksportørens krav kunne derfor ikke tages til følge.

d) *Dumpingmargen*

(35) Af sammenligningen på grundlag af KN-koder mellem vejede gennemsnitlige normale værdier og vejede gennemsnitlige eksportpriser fremgik det, at der fandt dumping sted, og at dumpingmargenen var lig med forskellen mellem den normale værdi og eksportprisen.

Udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, udgør dumpingmargenen for den eneste ungarske producent/eksportør:

— Csepel Tubes Co. Ltd: 36,5 %.

Eftersom den eneste kendte producent tegnede sig for næsten al ungarsk eksport af den pågældende vare til Fællesskabet, blev restdumpingmargenen fastsat til samme sats.

3. **Polen**

a) *Samarbejde*

(36) Kommissionen modtog svar på sit spørgeskema fra seks selskaber, hvoraf tre (indgivet af to producenter/eksportører og ét afhængigt handelsselskab) ansås for utilstrækkelige. Det konkluderedes derfor, at disse tre selskaber ikke inden for de fastsatte frister havde meddelt de oplysninger, der ansås for nødvendige for at gennemføre undersøgelsen, og de blev underrettet om, at Kommissionen havde til hensigt i henhold til artikel 18, stk. 1, i grundforordningen at træffe afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Oplysningerne fra de øvrige tre selskaber, hvis besvarelser ansås for tilstrækkelige (to producenter/eksportører og et handelsselskab, som var forretningsmæssigt forbundet med en producent/eksportør), blev efterprøvet senere ved kontrolbesøg. Den ene af de to producenter/eksportører afslog imidlertid at udlevere kopier af grundlæggende dokumenter, såsom lister over hjemmemarkedssalg og kunder samt prislister, originale fakturaer over hjemmemarkedssalget og listen over eksportkunder svarende til koderne i listen over eksportsalget. Det fremgik også af kontrolbesøget, at selskabet ikke i besvarelsen af spørgeskemaet havde angivet det salg til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, som havde fundet sted via et forbundet selskab. I betragtning af disse mangler, og da det ikke var muligt at efterprøve væsentlige dele af de oplysninger, selskabet havde fremlagt, kunne Kommissionen ikke anvende disse oplysninger som grundlag for at fastsætte den normale værdi og eksportprisen ved salg til Fællesskabet. Selskabet blev derfor underrettet om, at Kommissionen som følge af den manglende samarbejdsvilje ville træffe afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen.

b) *Normal værdi*

Samarbejdsvillige parter

(37) Som nævnt i betragtning 36 kunne kun én polsk producent/eksportør og ét polsk handelsselskab anses for at være samarbejdsvillige parter i den foreliggende fornyede undersøgelse. Da en individuel dumpingberegning ikke er relevant for et handelsselskab, blev der fastsat en normal værdi for den eneste samarbejdsvillige producent/eksportør.

Den pågældende producent/eksportør solgte i undersøgelsesperioden varer henhørende under seks grupper på både hjemmemarkedet og EF-markedet. Af undersøgelsen af spørgsmålet om repræsentativitet fremgik det, at den samlede mængde af den pågældende vare, som i samme periode blev solgt på hjemmemarkedet, var mere end dobbelt så stor som den mængde, der blev eksporteret til Fællesskabet. 5 %-prøven blev derefter gennemført for hver varegruppe, og det fremgik heraf, at alle seks varegrupper blev solgt i tilstrækkelige mængder på hjemmemarkedet og således i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen kunne anses for repræsentative med henblik på fastsættelsen af den normale værdi.

Undersøgelsen af rentabiliteten viste, at for fem af de seks varegrupper kunne de hjemmemarkedspriser, der var betalt i normal handel, anvendes som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi, jf. artikel 2, stk. 4, i grundforordningen. For den sjette varegruppe var det fortjenstgivende salg utilstrækkeligt, og den normale værdi blev beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen på grundlag af produktionsomkostningerne plus et tillæg til dækning af SA&G og fortjeneste. Grundlaget herfor var den pågældende producents/eksportørs faktiske data, som havde tilknytning til produktion og salg af samme vare i normal handel på hjemmemarkedet.

Ikke-samarbejdsvillige parter

For de fire ikke-samarbejdsvillige parter fastsattes den normale værdi i overensstemmelse med artikel 18, stk. 6, i grundforordningen på grundlag af den samarbejdsvillige producents varegruppe, for hvilken der var fastlagt den højeste normale værdi, idet enhver anden fremgangsmåde ville være ensbetydende med en belønning af manglende samarbejdsvilje. Følgerne heraf mildnedes imidlertid af den kendsgerning, at alle de varer, som den samarbejdsvillige producent solgte på hjemmemarkedet, henhører under de grupper af varer omfattet af undersøgelsen, der har den største diameter, som er forholdsvis billigere end de varer med mindre diameter, der udelukkende eksporteres af de ikke-samarbejdsvillige parter.

c) *Eksportpris*

Samarbejdsvillige parter

(38) Den samarbejdsvillige producent solgte i undersøgelsesperioden den pågældende vare i Fællesskabet både direkte og via en forbunden polsk mellemhandler. Eksportprisen fastsattes under hensyntagen til både de direkte transaktioner og de transaktioner, der fandt sted via et af de forbundne handelsselskaber. For de transaktioner, der fandt sted via handelsselskabet, fastsattes eksportprisen på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales til dette selskab. Da et forbundet handelsseskabs funktioner kan anses for at være identiske med dem, der varetages af en handlende, der optræder på provisionsbasis, beregnedes der en provision på grundlag af handelsselskabets bruttofortjeneste, som blev efterprøvet under kontrolbesøget. Denne fortjeneste blev fratrukket det forbundne selskabs priser ved salg til uafhængige kunder i Fællesskabet.

Ikke-samarbejdsvillige parter

I overensstemmelse med artikel 18, stk. 5, i grundforordningen udvalgte Kommissionen for de pågældende tre ikke-samarbejdsvillige producenter/eksportører som en uafhængig kilde til oplysninger Eurostats importstatistikker for de pågældende KN-koder. Eksportprisen fastsattes derefter på dette grundlag, efter at der fra den samlede import var fratrukket mængden og værdien af de varer, som den samarbejdsvillige producent havde solgt i Fællesskabet, både direkte og via det samarbejdsvillige forbundne handelsselskab.

d) *Sammenligning*

(39) For at sikre en retfærdig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen beregnet ab fabrik blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, som angiveligt og påviseligt påvirkede prisernes sammenlignelighed. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen blev der foretaget justeringer med hensyn til transport-, forsikrings-, håndterings- og dermed forbundne omkostninger, samt provisioner og kreditomkostninger.

e) *Dumpingmargen*

(40) Dumpingmargenen for den samarbejdsvillige producent fastsattes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen for hver varegruppe ved at sammenligne den vejede gennemsnitlige normale værdi med den vejede gennemsnitlige eksportpris. Udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, udgør dumpingmargenen for den eneste samarbejdsvillige producent:

— Huta Batory SA: 7,1 %.

For ikke-samarbejdsvillige parter blev der beregnet en restdumpingmargen ved at sammenligne den normale værdi, som fastsat i sidste afsnit i betragtning 37, med eksportprisen, som fastsat i sidste afsnit af betragtning 38. Restdumpingmargenen udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, udgør 33,2 %.

4. Kroatien

(41) I betragtning af undersøgelsesresultaterne for Kroatien med hensyn til spørgsmålet om den forvoldte skade (jf. betragtning 51 og 69), ansås det ikke for påkrævet at fortsætte dumpingundersøgelsen.

D. ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

(42) Det var de samme EF-producenter, der samarbejdede med Kommissionen om gennemførelsen af de to undersøgelser (jf. betragtning 8). Disse selskaber tegnede sig for mere end 90 % af den samlede produktion i Fællesskabet af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, og der var derfor tale om en betydelig del af den samlede produktion af den pågældende vare i Fællesskabet.

(43) Flere eksportører gjorde gældende, at nogle af de klagende producenter i Fællesskabet købte og importerede deres varer. De anførte, at disse producenter i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i grundforordningen burde holdes uden for definitionen af EF-erhvervsgrenen med henblik på fastlæggelse af skaden.

Der blev ikke fremlagt overbevisende dokumentation for denne påstand. Det fremgår desuden af Kommissionens undersøgelse, at ingen af EF-producenterne importerede den pågældende vare, og at nogle importører, som var forretningsmæssigt forbundet med sådanne EF-producenter, importerede små mængder af den pågældende vare i undersøgelsesperioden. De importerede varer blev i Fællesskabet udelukkende videresolgt af disse forbundne importører, som ifølge det foreliggende havde handlet uafhængigt og endog i konkurrence med de pågældende producenters salgsafdelinger. Under alle omstændigheder fremgik det af undersøgelsen af de faktiske omstændigheder, at de pågældende importerede mængder for hver af EF-producenterne udgjorde mindre end 3 % af det samlede salg af disse varer på EF-markedet.

En så lille import anses derfor ikke for at kunne have forvoldt nogen skade for EF-producenterne, og der er følgelig intet grundlag for at udelukke disse producenter.

De producenter, der er nævnt i betragtning 8, vil derfor i det følgende blive betragtet som »erhvervsgrenen i Fællesskabet« som defineret i artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

E. SKADE

1. Indledende bemærkninger

(44) Det skal anføres, at gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende Ungarn, Polen og Kroatien er tilsagn, der kombinerer kvantitative lofter og visse prisbestemmelser med en resttold i form af en værditold.

Det skal endvidere bemærkes, at importen af alle sømløse rør (herunder således også den pågældende vare) med oprindelse i Tjekkiet og Slovakiet mellem 1993 og 1995 var omfattet af en ordning med toldkontingenter, dvs. toldfrihed inden for kvantitative lofter; når loftet var nået, blev der opkrævet en told på 30 %. Denne ordning udløb ved udgangen af 1995.

(45) Endelig skal det erindres, at den foreliggende forordning kombinerer resultaterne af to undersøgelser, hvoraf den ene førte til offentliggørelsen af en forordning om midlertidig told. Alle undersøgelsesresultater vedrørende skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser bør ses på baggrund af de undersøgelsesresultater, der fremgår af forordningen om midlertidig told.

2. Forbrug

(46) I betragtning 48 i forordningen om midlertidig told anførtes det, at forbruget i Fællesskabet udtrykt i tons pr. måned udgjorde 89 900 tons i 1992, 69 700 tons i 1993, 84 070 tons i 1994, 92 730 tons i 1995 og 92 130 tons i undersøgelsesperioden. Disse undersøgelsesresultater blev ikke anfægtet og bekræftes derfor.

3. Dumpingimport

a) *Kumulering*

(47) I forordningen om midlertidig told fastslog Kommissionen, at de skadelige virkninger af dumpingimporten fra Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet skulle vurderes kumulativt ud fra den betragtning, at de pågældende varer blev importeret i betydelige mængder fra hvert eksportland, de tegnede sig for en betydelig markedsandel og konkurrerede med hinanden og med de varer, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen.

(48) Nogle eksportører gjorde gældende, at virkningerne af den pågældende eksport til Fællesskabet burde undersøges på et individuelt grundlag som følge af forskelle i de importerede mængder og væksten heri samt i konkurrencevilkårene.

(49) Kommissionen henviser i den forbindelse til, at det af undersøgelsen fremgik, at nedenstående kriterier for at kumulere importen fra de pågældende fire lande, jf. artikel 3, stk. 4, i grundforordningen, var opfyldt, nemlig:

— den dumpingmargen, der var fastsat for hvert land, var højere end den fastsatte minimumsværdi (nemlig mellem 5,1 % og 38,2 %)

— de indførte mængder fra hvert land var ikke ubetydelige; ingen af eksportlandene havde således en markedsandel på under 1 %, idet der var konstateret markedsandele på mellem 3 % og 8,3 %.

— hvad angår konkurrencevilkårene, både mellem importerede varer indbyrdes og mellem importerede varer og varer, der sælges af EF-erhvervsgrenen, konstateredes det, at varerne kan erstatte hinanden, at de følger samme tendens for prisudviklingen, at der anvendes de samme distributionskanaler og føres den samme lavprispolitik med deraf følgende store prisunderbud (mellem 17,5 % og 43,2 %), at varerne er til stede samtidig i de samme geografiske områder, og at de derfor konkurrerer indbyrdes og med de varer, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen.

Det forhold, at de pågældende importerede varer med oprindelse i Tjekkiet og Slovakiet var omfattet af en toldkontingentordning indtil den 31. december 1995, ændrer ikke den konklusion, at den pågældende import opfylder de kriterier, der er fastlagt i artikel 3, stk. 4, i grundforordningen. Det skal under alle omstændigheder bemærkes, at efter udløbet af nævnte ordning steg markedsandelen for den pågældende import fra Tjekkiet fra 6,7 % i 1995 til 9,6 % i de første otte måneder af 1996, og for Slovakiet steg den i samme periode fra 2,1 % til 3,4 %.

Af alle ovennævnte grunde fastslås det, at konklusionerne i betragtning 49 i forordningen om midlertidig told bør fastholdes.

(50) Under hensyntagen til de to samtidige undersøgelser undersøgtes det også, om virkningerne af importen fra Ungarn, Polen og Kroatien burde vurderes sammen med virkningerne af den import, der er omfattet af den nye undersøgelse.

(51) Det konstateredes, at importen fra Kroatien tegnede sig for en andel af EF-markedet, som faldt fra 1,8 % i 1992 til 0,7 % i undersøgelsesperioden. I betragtning af den lille og stærkt faldende import, som står i modsætning til, hvad der er konstateret for den øvrige import, ansås det ikke for rimeligt at analysere virkningerne af denne import kumulativt. Eftersom importen fra Kroatien er omfattet af antidumpingforanstaltninger, tages der i denne konklusion også hensyn til undersøgelsesresultaterne i betragtning 70, ifølge hvilke der ikke er sandsynlighed for, at der igen vil blive forvoldt skade.

(52) For importen fra Ungarn og Polen konstateredes det, som det var tilfældet for den import, der er omfattet af den nye undersøgelse, at de importerede mængder og dumpingmargenerne var betydelige.

Det er gjort gældende, at importen fra Ungarn er ubetydelig, og at den derfor ifølge artikel 3, stk. 4, i grundforordningen ikke bør kumuleres med den øvrige import. Det fremgik imidlertid ikke af undersøgelsen, at denne import faktisk var ubetydelig.

Hertil kommer, at det for begge undersøgelser er fastslået, at der er tale om de samme konkurrencevilkår mellem de importerede varer og mellem de importerede og de i Fællesskabet fremstillede varer, især fordi alle disse varer blev anset for at være samme vare og blev solgt til priser, der var væsentligt lavere end EF-erhvervsgrenens priser (nemlig fra 17 % til 21,3 % for Polens og 25,4 % for Ungarns vedkommende). Det forhold, at denne import var omfattet af kvantitative tilsagn i den betragtede periode, ændrer intet ved den konklusion, at den med henblik på fastlæggelse af den forvoldte skade kan kumuleres med den øvrige import, der er omfattet af undersøgelsen. Selv om der således har været tale om en begrænsning af de mængder, der er eksporteret til Fællesskabet, og en vis prisstigning sammenlignet med de priser, der beregnes af eksportørerne i de lande, der er omfattet af den nye undersøgelse, har importen af de pågældende varer med oprindelse i Ungarn og Polen fortsat fundet sted til dumpingpriser, som er væsentligt lavere end EF-producenternes priser.

(53) Ovenstående betragtninger om kumulering førte derfor til den konklusion, at det er berettiget at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af dumpingimporten fra de lande, der er omfattet af de to undersøgelser, dog med undtagelse af Kroatien (i det følgende benævnt »eksportlandene«).

b) *Kumuleret mængde og dumpingimportens markedsandel*

(54) Resultaterne af den foreløbige undersøgelse, ifølge hvilken den kumulerede import faldt fra 201 920 tons i 1992 til 96 080 tons i 1993 og derefter steg til 195 220 tons i 1994, 230 810 tons i 1995 og 268 670 tons i undersøgelsesperioden, blev ikke anfægtet og bekræftes derfor.

Det samme er tilfældet for de dertil svarende markedsandele, som udgjorde 18,7 % i 1992, 11,5 % i 1993, 19,4 % i 1994, 20,7 % i 1995 og 24,3 % i undersøgelsesperioden.

c) *Priserne på dumpingvarerne*

(55) Fastlæggelsen af eksportlandenes prisunderbud fandt sted på grundlag af tal for undersøgelsesperioden. Der blev med henblik herpå foretaget en sammenligning mellem de pågældende eksportlandes vejede gennemsnitlige salgspriser og EF-producenternes vejede gennemsnitlige salgspriser for de pågældende sømløse rør. Prissammenligningen fandt sted på grundlag af salget til første uafhængige kunde i Fællesskabet. For at sikre, at priserne var sammenlignelige, justeredes EF-producenternes priser og priserne på de importerede varer i givet fald for transportomkostninger for at

nå frem til priser ab fabrik eller cif Fællesskabets grænse. Endvidere justeredes importpriserne på grundlag af de foreliggende oplysninger med en importørmargen, der indbefattede fortoldning, håndteringsomkostninger, provision, finansieringsomkostninger og fortjeneste.

Det fremgik af sammenligningen, at der var tale om underbud for alle de pågældende lande og eksportører. De vejede gennemsnitlige underbudsmargener udtrykt i procent af EF-producenternes priser udgjorde:

— Tjekkiet: fra 21,2 % til 43,2 %
— Ungarn: 25,7 %
— Polen: fra 17 % til 21,3 %
— Rumænien: 25,8 %
— Rusland: 41,5 %
— Slovakiet: 17,5 %.

4. EF-erhvervsgrenens situation

(56) For at lette læsningen gentages de resultater, der allerede er anført i forordningen om midlertidig told vedrørende EF-erhvervsgrenens situation, og disse resultater bekræftes med henblik på den endelige afgørelse, da parterne ikke har anfægtet dem.

a) *Kapacitet, produktion og udnyttelsesgrad*

(57) Mellem 1992 og undersøgelsesperioden indstillede elleve fabrikker og produktionsanlæg produktionen, svarende til en nedgang på ca. en fjerdedel af den samlede produktionskapacitet i Fællesskabet for sømløse rør ved periodens begyndelse.

EF-erhvervsgrenens produktion faldt fra 1 136 640 tons i 1992 til 996 036 tons i 1995 og 938 184 tons i undersøgelsesperioden. I takt med den betydelige reduktion af kapaciteten steg kapacitetsudnyttelsen i samme periode fra 63,5 % til 75,9 % for derefter at falde tilbage til 71,3 %.

b) *Salg og markedsandel*

(58) EF-producenternes salg faldt fra 781 770 tons i 1992 til 775 721 tons i 1995 og 722 042 tons i undersøgelsesperioden.

EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt fra 75,2 % i 1992 til 72,1 % i 1995 og faldt med yderligere 4,8 % til 67,3 % i undersøgelsesperioden.

c) *Salgspriser*

(59) I gennemsnit androg enhedspriserne på den pågældende vare, som solgtes af EF-producenterne på EF-markedet, udtrykt i ecu pr. ton, 576 i 1992, 578 i 1995 og 593 i undersøgelsesperioden, svarende til en samlet stigning på 3 %.

d) *Rentabilitet*

(60) EF-erhvervsgrenen havde finansielle tab på salget af samme vare i den betragtede periode. Mellem 1992 og 1994 udgjorde disse tab i gennemsnit 8 %. Indtjeningen forbedredes i 1995 (−2,1 %) og undersøgelsesperioden uden dog at nå op på nulpunktet, jf. nedenstående:

1992	1993	1994	1995	undersøgelses-perioden
− 7,0	− 12,2	− 7,9	− 2,2	− 0,7

Denne nedbringelse af tabet var i vid udstrækning mulig som følge af gældende antidumpingforanstaltninger i den pågældende sektor. Havde der ikke været sådanne foranstaltninger, ville det ikke have været muligt at nedbringe de finansielle tab, eller ikke i samme omfang. Endvidere fandt den beskedne forbedring af situationen sted i en periode, hvor der blev udfoldet betydelige omstruktureringsbestræbelser, som bl.a. førte til ovennævnte fabrikslukninger. Denne udvikling var imidlertid ikke tilstrækkelig til at nå det indtjeningsniveau, der ville være påkrævet, for at EF-erhvervsgrenen kunne få dækning for stigende produktionsomkostninger og de store investeringer i omstrukturerin-gen, opnå en rimelig fortjeneste, indvinde tidligere års tab og sikre muligheden for at overleve på lang sigt.

e) *Beskæftigelse*

(61) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt mellem 1992 og udgangen af undersøgelsesperioden med ca. 35 %, svarende til en nedgang i antallet af arbejdspladser på ca. 2 800.

5. Endelig konklusion

(62) Det fremgik af undersøgelsen af EF-erhvervsgrenens økonomiske resultater i den betragtede periode, at der mellem 1992 og august 1996 var tale om en nedgang i produktion, salg og markedsandel og et fald i beskæftigelsen trods betydelige omstruktureringsbestræbelser med henblik på at reducere produktionsomkostningerne.

Disse omstruktureringsbestræbelser og gældende foranstaltninger gjorde det muligt for EF-erhvervsgrenen at øge kapacitetsudnyttelsen og forbedre de

finansielle resultater, som dog forblev negative i undersøgelsesperioden (−0,7 %), dvs. under nulpunktet, og de var utilstrækkelige til at sikre EF-erhvervsgrenens overlevelse på lang sigt.

Det konkluderes derfor, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade i den betragtede periode, som defineret i artikel 3 i grundforordningen, idet den måtte registrere nedgang i salg, markedsandel og beskæftigelse samt finansielle tab.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Virkningen af dumpingimporten

a) *Virkningen af den kumulerede import fra Tjekkiet, Ungarn, Polen, Rumænien, Rusland og Slovakiet*

(63) Medens forbruget i Fællesskabet holdt sig på et stort set uændret niveau, øgedes den samlede markedsandel for den kumulerede import fra Tjekkiet, Ungarn, Polen, Rumænien, Rusland og Slovakiet med ca. 5,6 procentpoint, nemlig fra 18,7 % i 1992 til 24,3 % i undersøgelsesperioden. I modsætning hertil faldt EF-erhvervsgrenens markedsandel i samme periode med ca. 7,9 procentpoint fra 75,2 % til 67,3 %. I betragtning af, at der konstateredes betydelige prisunderbud for hvert eksportland, og da forøgelsen af markedsandelen for den pågældende dumpingimport faldt sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens situation, fastslås det, at importen fra de pågældende seks lande set under ét havde en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation.

b) *Virkningen af import med oprindelse i Kroatien*

Særskilt betragtet kan importen af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien ikke anses for at have påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade i betragtning af den faldende mængde og markedsandel.

2. Virkningen af andre faktorer

a) *Anden import*

(64) Nogle eksportører gjorde gældende, at der fra andre lande, f.eks. Argentina, var blevet importeret betydelige mængder til priser, som havde skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenen. Det fremgik af undersøgelsen, at markedsandelen for importen fra andre tredjelande, som ikke var omfattet af de to undersøgelser, blev øget fra 4,3 % i 1992 til 6,5 % i 1995 og 7,7 % i undersøgelsesperioden. Selv om der var tale om stigende mængder, kunne det på grundlag af foreliggende statistiske data fastslås, at priserne var betydeligt højere end priserne på dumpingvarerne, og der var intet, der tydede på, at importen fra tredjelande, der ikke var omfattet af de to undersøgelser, havde fundet sted til dumpingpriser. Det konkluderes derfor, at den pågældende import kun havde ringe eller ingen indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation.

b) *Den generelle økonomiske situation*

(65) Som anført i forordningen om midlertidig told faldt forbruget i Fællesskabet i 1993 som følge af den verdensomspændende lavkonjunktur, som især berørte brugerne af den pågældende vare (bilindustrien, byggeindustrien osv.). I det pågældende år lå også importen fra de pågældende eksportlande og den dertil svarende markedsandel på et lavt niveau, og EF-erhvervsgrenen registrerede de dårligste resultater i henseende til salg på EF-markedet samt priser og rentabilitet.

På denne baggrund er det klart, at forværringen af markedssituationen i 1993 havde negative følger for EF-erhvervsgrenens situation.

Ses der imidlertid bort fra den usædvanlige situation i 1993, var forbrugsudviklingen generelt stabil i de øvrige år i den betragtede periode (1992 og 1994 frem til undersøgelsesperioden). Denne stabile situation begunstigede imidlertid fortrinsvis dumpingimporten fra de pågældende lande, som øgede deres markedsandel, medens EF-erhvervsgrenens markedsandel fortsat var faldende. Den generelle økonomiske situation kan derfor ikke betragtes som en faktor, der i hele den betragtede periode var ansvarlig for den vanskelige situation, som EF-erhvervsgrenen fortsat befinder sig i. I betragtning af EF-producenternes omfattende rationaliserings- og omstruktureringsbestræbelser og de foranstaltninger til beskyttelse af handelen, som var i kraft i denne periode, burde EF-erhvervsgrenen ganske klart i højere grad have overvundet de økonomiske vanskeligheder og have opnået mere tilfredsstillende resultater i 1995 og 1996.

c) *Omstrukturering af EF-erhvervsgrenen*

(66) Nogle eksportører gjorde gældende, at EF-erhvervsgrenens utilfredsstillende resultater i den betragtede periode, ikke skyldtes virkningerne af dumpingimporten, men den omstrukturering, EF-erhvervsgrenen gennemførte.

En del af tilbagegangen i EF-erhvervsgrenens produktion, salg og beskæftigelse kunne utvivlsomt tilskrives den omstrukturering, der blev gennemført på grund af overskydende kapacitet. I betragtning af omfanget af og markedsandelen for dumpingimporten fra de pågældende lande og den konstaterede underbudsmargen står det imidlertid klart, at dumpingimporten særskilt betragtet havde en betydelig del i den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

3. Konklusion

(67) Selv om den verdensomspændende lavkonjunktur i 1993 og omstruktureringen af EF-erhvervsgrenen kan have haft visse negative følger for denne erhvervsgrens resultater i den betragtede periode, må det på baggrund af ovenstående konkluderes, at den kumulerede virkning af dumpingimporten fra Tjekkiet, Ungarn, Polen, Rumænien, Rusland og Slovakiet særskilt betragtet har påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade som følge af betydelige prisunderbud i forbindelse med en omfattende import til dumpingpriser, og at gældende antidumpingforanstaltninger, som er omfattet af den fornyede undersøgelse, ikke i tilstrækkelig grad har haft den tilsigtede virkning. Importen af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien kan, særskilt betragtet, ikke anses for at have påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

Det skal bemærkes, at der kun vil kunne blive tale om en forværring af dumpingimportens skadelige virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis de foranstaltninger, der gælder for en del af den kumulerede import, skulle blive ophævet. Ungarn og Polen har således en betydelig kapacitet til rådighed til eksport til Fællesskabet, idet der ikke vil kunne afsættes yderligere mængder på det polske hjemmemarked eller ved eksport til tredjelande. Endvidere bør det bemærkes, at kapaciteten i Polen er forøget med ca. 15 % efter udløbet af undersøgelsesperioden.

G. SANDSYNLIGHED FOR FORTSAT ELLER FORNYET SKADE — KROATIEN

(68) Undersøgelsen vedrørende Ungarn, Polen og Kroatien var en fornyet undersøgelse, som gennemførtes sideløbende med den nye undersøgelse for at få et samlet overblik over importen af sømløse rør til Fællesskabet. På grundlag af en kumulativ vurdering af dumpingimporten konstateredes det, at der forvoldes skade. Det er derfor ikke påkrævet nærmere at undersøge, om det er sansynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i Ungarn og Polen ophæves eller ændres.

Det er imidlertid nødvendigt at foretage en sådan undersøgelse af importen af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien, som ikke blev kumuleret med den øvrige import, der er undersøgt.

(69) Efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger faldt importen fra Kroatien betydeligt, nemlig fra 19 201 tons i 1992 til 8 077 tons i undersøgelsesperioden, svarende til en nedgang i markedsandelen fra 1,8 % til 0,7 %, jf. betragtning 51.

I den betragtede periode lå den kroatiske producents eksport til Det Europæiske Fællesskab langt under det loft, der var fastsat i det kvantitative tilsagn, der blev godtaget i 1993. På grund af de seneste års krigslignende tilstand i Kroatien blev produktionsfaciliteterne for sømløse rør delvis ødelagt, og arbejdsstyrken blev mindsket betydeligt. Som følge heraf var kun en fjerdedel af den årlige teoretiske produkionskapacitet på ca. 35 000 tons i drift. Produktionen af den pågældende vare faldt fra ca. 34 000 tons i 1992 til 10 515 tons i undersøgelsesperioden, altså en nedgang i kapacitetsudnyttelsen fra 97 % til 37 %. Salget på hjemmemarkedet faldt fra 8 000 tons til 2 100 tons i samme periode, og eksporten til lande uden for Fællesskabet var ubetydelig.

Der forventes ikke nogen væsentlig forøgelse af eksporten til Fællesskabet, og eventuelle prisunderbud skulle have begrænset indvirkning på prisniveauet eller på EF-producenternes mulighed for at hæve priserne. Øgede genopbygningsaktiviteter i det tidligere Jugoslavien skulle desuden medføre, at det indenlandske salg stiger, og at den kroatiske eksport koncentreres om markederne i dette område.

En ophævelse af gældende foranstaltninger for Kroatien indebærer således næppe nogen overhængende risiko for øget import fra dette land. Det er således ikke sandsynligt, at der igen vil blive forvoldt væsentlig skade.

Konklusion

(70) For Kroatiens vedkommende anses det ikke for sandsynligt, at der igen vil blive forvoldt skade, hvis gældende foranstaltninger ophæves, og det er derfor under de foreliggende omstændigheder ikke længere nødvendigt at opretholde disse foranstaltninger.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledning

(71) I betragtning af, at både den nye antidumpingundersøgelse og den fornyede undersøgelse vedrørte samme marked, nemlig EF-markedet for de pågældende sømløse rør, undersøgtes spørgsmålet om Fællesskabets interesser samlet for begge undersøgelser. Det var formålet med undersøgelsen af dette spørgsmål at fastslå foranstaltningernes mulige følgevirkninger for alle parter i begge procedurer og følgerne af ikke at træffe foranstaltninger.

(72) Det skal i den forbindelse anføres, at betragtning 68 ff. i forordningen om midlertidig told indeholdt en vurdering af alle involverede parters interesser, herunder EF-erhvervsgrenen, importører/forhandlere og brugerindustrien. På baggrund af de oplysninger, der forelå på tidspunktet for offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, konkluderede Kommissionen, at der ikke var nogen tvingende grund til ikke at afhjælpe den skadevoldende dumpings handelsfordrejende virkninger.

(73) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told fremsatte ingen af de berørte parter bemærkninger til Kommissionens foreløbige konklusioner om Fællesskabets interesser.

Selv om ingen af parterne i brugerindustrien havde medvirket i den foreløbige undersøgelse, fortsatte Kommissionen sin undersøgelse for at fuldføre analysen af foranstaltningers mulige følgevirkninger for disse parter. Den rettede derfor henvendelse til den klagende part, til importører og til en sammenslutning af forskellige forarbejdningsvirksomheder, som bl.a. brugte den pågældende vare. På grundlag heraf blev der identificeret syv industrielle brugere, og der blev sendt spørgeskemaer til hver af dem. Kun fire brugervirksomheder fremsatte relevante bemærkninger eller besvarede spørgeskemaerne.

På grundlag af de supplerende oplysninger, der fremgik af disse besvarelser, og under hensyntagen til, at der ikke blev fremsat bemærkninger til de undersøgelsesresultater, der fremgår af forordningen om midlertidig told, kan der drages følgende konklusion.

2. Følgevirkninger for EF-erhvervsgrenen

a) *Sandsynlige virkninger af at indføre antidumpingforanstaltninger*

(74) Det kan forventes, at priserne på den importerede vare vil stige efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger. Dette vil medføre en nedgang i de importerede mængder og dermed i udbuddet på markedet, således af EF-erhvervsgrenen får mulighed for at øge produktion og salg.

EF-erhvervsgrenens priser vil formentlig stige i et vist omfang, men absolut ikke i et omfang svarende til tolden i betragtning af ovennævnte overskydende kapacitet og markedets gennemsigtighed.

Stigningen i EF-erhvervsgrenens produktion vil resultere i en højere kapacitetsudnyttelsesgrad og dermed en reduktion af enhedsomkostningerne for den pågældende vare, og dette vil igen gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at sikre en mere tilfredsstillende finansiel situation.

b) *Sandsynlige virkninger af ikke at indføre antidumpingforanstaltninger*

(75) EF-erhvervsgrenens situation har bedret sig noget i løbet af den betragtede periode, men er dog fortsat utilfredsstillende. Vedtages eller opretholdes der under disse omstændigheder ikke antidumpingforanstaltninger, kan det forventes, at situationen igen forværres i form af faldende produktion og kapacitetsudnyttelse, nedgang i markedsandel, finansielle tab og faldende beskæftigelse. Dette vil yderligere forringe mulighederne for at producere hele varesortimentet til konkurrencedygtige priser.

Som anført i betragtning 73 i forordningen om midlertidig told er den pågældende sektor afhængig af en rimelig kapacitetsudnyttelse. Dette kan kun opnås ved et tilfredsstillende produktionsniveau for standardiserede rør i handelskvalitet eller rør til olieledninger, som er i direkte konkurrence med dumpingvarerne. En nedgang i produktionen af disse standardrør vil bringe produktionen af varekategorier af højere kvalitet i fare og dermed overlevelsesmulighederne for hele sektoren for sømløse rør.

3. Følgevirkninger for importører/forhandlere

(76) I betragtning 74 i forordningen om midlertidig told konkluderede Kommissionen, at foranstaltningerne kun kunne forventes af få minimal indvirkning på EF-importørernes generelle situation, fordi det er velkendt, at de handler med alle former for stålprodukter, således at kun en lille del af deres omsætning hidrører fra de pågældende sømløse rør.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger til dette spørgsmål, og det er derfor rimeligt at fastslå, at antidumpingforanstaltninger kun vil have ringe eller ingen indvirkning på de pågældende importørers/forhandlers situation.

4. Følgevirkninger for industrielle brugere

(77) Som anført i betragtning 71 i forordningen om midlertidig told er der flere brugerindustrier i senere led i produktionskæden for den pågældende vare, såsom maskinindustrien, transport af flydende varer (olie, gas, vand osv.), den kemiske og petrokemiske industri, kraftværker (herunder kernekraftværker), automobilindustrien og byggeindustrien.

På grundlag af en gennemgang af ovennævnte bemærkninger eller besvarelser (jf. betragtning 73) konkluderes det, at indvirkningen på omkostningerne i nævnte brugerindustrier forårsaget af eventuelle prisstigninger som følge af vedtagelsen eller videreførelsen af antidumpingforanstaltninger vil være ubetydelig.

Det skal endvidere anføres, at mindst 85 % af dumpingimporten fra de lande, der er omfattet af både den nye antidumpingundersøgelse og den fornyede undersøgelse sælges til store forhandlere, som ifølge det foreliggende har benyttet dumpingpriserne til at opnå en større fortjeneste. I det omfang forhandlerne justerer deres fortjenstmargener for helt eller delvis at tage hensyn til virkningerne af foranstaltningerne, afspejles de ikke, eller ikke i nævneværdigt omfang, i deres salgspriser.

På baggrund af ovenstående fastslås det, at eventuelle prismæssige virkninger af antidumpingforanstaltningerne vil være ubetydelige for nævnte industrielle brugere i senere led i produktionskæden.

5. Konklusion

(78) På grundlag af ovenstående betragtninger konkluderes det, at der ikke er nogen tvingende grund til ikke at afhjælpe virkningerne af den skadelige dumping, og at det er i Fællesskabets interesse henholdsvis at vedtage og at videreføre beskyttelsesforanstaltninger.

I. ENDELIG TOLD

1. Lande omfattet af den nye undersøgelse

(79) Der henvises til betragtning 78 ff. i forordningen om midlertidig told, ifølge hvilke Kommissionen for at hindre, at der inden afslutningen af proceduren forvoldtes yderligere skade som følge af den pågældende dumpingimport, besluttede at indføre antidumpingforanstaltninger i form af midlertidig antidumpingtold.

a) *Skadestærskler*

(80) For at fastsætte størrelsen af den told, der vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, dumpingimporten påfører EF-erhvervsgrenen, fandt Kommissionen, at der burde beregnes en pris på grundlag af EF-producenternes produktionsomkostninger plus en rimelig fortjenstmargen. En fortjenstmargen på 5 % blev anset for et passende minimum under hensyntagen til behovet for langsigtede investeringer og det afkast, EF-erhvervsgrenen med rimelighed ville kunne forvente at opnå, hvis der ikke fandt skadelig dumping sted.

Skadestærsklen blev beregnet ved at sammenligne de vejede gennemsnitlige cif-importpriser, behørigt justeret for at tage hensyn til uafhængige importørers margen, med EF-producenternes »ikke-skadelige« pris beregnet som anført ovenfor for samme handelsled. De derved fremkomne beløb blev beregnet i procent af de vejede gennemsnit af værdien af de importerede varer, frit Fællesskabets grænse. På dette grundlag blev følgende skadestærskler beregnet:

— Tjekkiet:	fra 37,4 % til 97,9 %
— Rumænien:	48,3 %
— Rusland:	87,8 %
— Slovakiet:	31 %.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger om dette spørgsmål, og ovennævnte fastsættelse af skadestærsklerne bekræftes derfor.

b) *Endelig told*

(81) Ovennævnte skadestærskler er højere end de dumpingmargener, der er beregnet, og den endelige antidumpingtold bør derfor i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen fastsættes på grundlag af dumpingmargenerne. Beregnet i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse, udgør tolden:

— Tjekkiet:

Vítkovice a.s.:	5,1 %
Nová Hut a.s.:	5,1 %
anden import:	28,6 %

— Rumænien:

SC Artrom SA:	9,8 %
SC Silcotub SA:	9,8 %
SC Petrotub SA:	9,8 %
SC Republica SA Trade Company:	9,8 %
anden import:	38,2 %

— Slovakiet:

Železiarne Podbrezová a.s.:	7,5 %
anden import:	7,5 %

— Rusland

al import:	26,8 %.

2. **Lande omfattet af den fornyede undersøgelse**

a) *Ungarn og Polen*

(82) På grundlag af resultaterne af undersøgelsen vedrørende Ungarn og Polen bekræftes det, at der trods gældende foranstaltninger finder dumping sted med deraf følgende skade, og da det må anses for at være i Fællesskabets interesse, at antidumpingforanstaltningerne vedrørende disse to lande opretholdes, er der fastlagt en ændret told.

De skadestærskler, der er nødvendige for at afhjælpe den skade, der er forårsaget af importen af den pågældende vare med oprindelse i Ungarn og Polen, er beregnet efter samme metode, som den, der blev benyttet for de lande, der er omfattet af den nye undersøgelse, jf. betragtning 80, og udgør:

— for Ungarn:

(Csepel Tubes Co. Ltd, som er den eneste ungarske producent)	45,9 %

— for Polen:

Huta Batory SA:	37,2 %
andre:	30,1 %.

Ifølge artikel 9, stk. 4, i grundforordningen bør tolden fastsættes på grundlag af skadestærsklen eller dumpingmargenen, alt efter hvilken der er lavest. Da dumpingmargenerne for den polske producent, Huta Batory SA, og den eneste ungarske producent er lavere end de fastlagte skadestærskler, bør tolden for disse to producenter fastsættes på grundlag af dumpingmargenerne. For de øvrige polske producenter fastsættes tolden på grundlag af de fastlagte skadestærskler.

(83) På dette grundlag bør gældende antidumpingtold, som udgør 10,8 % for Polen og 21,7 % for Ungarn, i stedet fastsættes til følgende satser:

— Ungarn:

Csepel Tubes Co. Ltd:	36,5 %
Andre:	36,5 %

— Polen:

Huta Batory SA:	7,1 %
Andre:	30,1 %.

b) *Kroatien*

(84) På grundlag af konklusionerne i betragtning 51 og under hensyntagen til, at der ikke foreligger nogen forudselig trussel om øget import fra Kroatien (jf. betragtning 69), således at der under disse omstændigheder ikke er overhængende risiko for, at der igen vil blive forvoldt væsentlig skade, er der ikke fastsat nogen endelig told for Kroatien.

J. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

(85) Ovenstående konklusioner vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser gør det påkrævet at indføre endelige foranstaltninger, både for de lande, der er omfattet af den nye undersøgelse, og for de lande, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, dog med undtagelse af Kroatien, for hvilket antidumpingproceduren bør afsluttes. Der bør indføres foranstaltninger i form af en værditold, hvis satser fastsættes individuelt for de samarbejdsvillige selskaber. Der bør derimod pålægges de ikke-samarbejdsvillige selskaber resttold.

(86) Under hensyntagen til de forhold, der har kendetegnet tidligere antidumpingprocedurer vedrørende den pågældende vare, hvor Ungarn, Polen, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet enten var omfattet af kvantitative restriktioner eller toldkontingenter, anses det imidlertid for hensigtsmæssigt at godtage pristilsagn, der er afgivet af de enkelte selskaber inden for rammerne af et kvantitativt loft. Eller sagt på en anden måde: ved hjælp af to foranstaltninger sikres det, at der ikke forvoldes skade, nemlig først et pristilsagn gældende inden for et årligt kvantitativt loft, som er fritaget for tolden, og derefter en værditold på yderligere mængder.

For at sikre, at den importmængde, der er fritaget fra værditolden, ikke overstiger det loft, for hvilket tilsagnet er gældende, bør fritagelsen være betinget af, at der for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges et gyldigt produktionscertifikat, der klart angiver producenten, den pågældende vare og de oplysninger, der er anført i bilaget. I tvivlstilfælde bør Kommissionen træffe afgørelse om certifikatets gyldighed og tage de forholdsregler, der måtte være nødvendige.

(87) For Ruslands vedkommende undersøgte Kommissionen et tilbud om et fælles tilsagn fra tre af de seks selskaber, der gav sig til kende i løbet af undersøgelsen, og den overvejede muligheden for, at disse tre russiske selskaber blev omfattet af et tilsagn svarende til tilsagnet fra producenterne i de associerede lande. Et sådant tilsagn kunne imidlertid ikke godtages, da det ikke indeholdt de nødvendige garantier fra de russiske myndigheder til at sikre, at der i tilstrækkelig grad kunne føres kontrol med det, især hvad angår det toldfrie loft. Under disse omstændigheder bør der indføres en værditold til en sats svarende til den endeligt fastsatte told.

Rådet tager dog til efterretning, at foranstaltningerne vedrørende Rusland kan ændres, hvis der foreligger en sådan forandring i omstændighederne, at betingelserne for at godtage et tilsagn er opfyldt.

K. OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD MED HENSYN TIL DE LANDE, DER ER OMFATTET AF DEN NYE UNDERSØGELSE

(88) I betragtning af de omstændigheder, der kendetegner den foreliggende undersøgelse, nemlig ændringen i de endelige foranstaltningers form og art sammenlignet med den midlertidige værditold, der blev indført på importen fra Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, og med gældende tilsagn vedrørende importen fra Ungarn, Polen og Kroatien, finder Rådet, at den midlertidige told ikke bør opkræves. Rådet afgjorde derfor i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i grundforordningen, at de beløb, for hvilke der i medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 981/97 er stillet sikkerhed i form af midlertidig told på importen af den pågældende vare med oprindelse i Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, bør frigives.

L. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

(89) Kommissionen hørte Det Rådgivende Udvalg om godtagelsen af nævnte tilsagn, og da der blev rejst visse indvendinger, forelagde den en rapport om høringen for Rådet. Da Rådet ikke traf afgørelse om ikke at godtage disse tilsagn, blev de i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i grundforordningen godtaget ved Kommissionens afgørelse 97/790/EF (1) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af følgende varer med oprindelse i Ungarn, Polen, Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet:

a) sømløse rør af jern eller ulegeret stål af den slags, der anvendes til olie- og gasledninger, med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder (i øjeblikket henhørende under KN-kode 7304 10 10 og 7304 10 30)

b) sømløse rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, koldttrukne eller koldtvalsede, bortset fra præcisionsrør (i øjeblikket henhørende under KN-kode 7304 31 99)

c) andre sømløse rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, bortset fra gevindrør (med gevind eller til gevindskæring), med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder (i øjeblikket henhørende under KN-kode 7304 39 91 og 7304 39 93).

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende i procent af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Land	Producent	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Ungarn	Csepel Tubes Co. Ltd (i likvidation)	36,5 %	8717
	andre	36,5 %	8900
Polen	Huta Batory SA	7,1 %	8476
	Huta Andrzej SA	30,1 %	8719
	Huta Czestochowa	30,1 %	8482
	Huta Jednosc SA	30,1 %	8493
	andre	30,1 %	8900
Rusland	alle selskaber	26,8 %	
Tjekkiet	Vítkovice a.s.	5,1 %	8058
	Nová Hut a.s.	5,1 %	8463
	Válcovny Trub Chomutov a.s	28,6 %	8464
	andre	28,6 %	8900

(1) Se side 63 i denne Tidende.

Land	Producent	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Rumænien	SC Artrom SA	9,8 %	8059
	SC Silcotub SA	9,8 %	8467
	SC Petrotub SA	9,8 %	8468
	SC Republica SA Trade Company	9,8 %	8469
	andre	38,2 %	8900
Slovakiet	Železiarne Podbrezová a.s.	7,5 %	8060
	andre	7,5 %	8900

3. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 2

1. Import af den pågældende være fritages for den antidumpingtold, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, forudsat at varerne fremstilles og sælges til eksport til Fællesskabet af de i stk. 4 opførte selskaber, der har afgivet tilsagn, som Kommissionen har godtaget, og forudsat at betingelserne i stk. 2, 3 og 4 er opfyldt.

2. Ved fremlæggelse af angivelsen om overgang til fri omsætning er fritagelse for tolden betinget af, at der for medlemsstaternes kompetente toldmyndigheder fremlægges et gyldigt, originalt produktionscertifikat udstedt af et af de selskaber, der er opført i stk. 4. Produktionscertifikatet skal være i overensstemmelse med de forskrifter for sådanne certifikater, som er fastsat i det tilsagn, som Kommissionen har godtaget, og hvis væsentligste punkter er anført i bilaget.

3. Det i stk. 2 nævnte produktionscertifikat skal forelægges senest tre måneder efter udstedelsesdatoen. De mængder, der frembydes for medlemsstaternes toldmyndigheder med henblik på indførsel i Fællesskabet uden betaling af antidumpingtold, må ikke overstige de mængder, der er anført i certifikatet. Overskrides de mængder, der er anført i certifikatet, pålægges de overskydende mængder told og skal angives under den relevante Taric-tillægskode i artikel 1, stk. 2.

4. Import af den pågældende vare, som ledsages af et produktionscertifikat, angives til toldbehandling under følgende Taric-tillægskoder:

Land	Varer fremstillet af	Taric-tillægskode
Ungarn	Csepel Tubes Co. Ltd (i likvidation)	8521
Polen	Huta Batory SA	8517
	Huta Andrzej SA	8518
	Huta Czestochowa	8519
	Huta Jednosc SA	8520
Tjekkiet	Válcovny Trub Chomutov a.s.	8507
Rumænien	SC Artrom SA	8508
	SC Silcotub SA	8509
	SC Petrotub SA	8514
	SC Republica SA	8515
Slovakiet	Železiarne Podbrezová a.s.	8516

Artikel 3

I medlemsstaternes indberetninger til Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 6, i forordning (EF) nr. 384/96 skal der for hver overgang til fri omsætning angives importår og -måned, KN-kode, Taric-kode og Taric-tillægskode, foranstaltningens art, oprindelsesland, mængde, værdi, antidumpingtold, den importerende medlemsstat og i givet fald produktionscertifikatets serienummer.

Artikel 4

Forordning (EF) nr. 1189/93 ophæves herved.

Artikel 5

Antidumpingproceduren vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien afsluttes.

Artikel 6

De beløb, for hvilke der i medfør af forordning (EF) nr. 981/97 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold på importen af den pågældende vare med oprindelse i Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, frigives.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 1997.

På Rådets vegne
J.-C. JUNCKER
Formand

BILAG

Hovedpunkter i det i artikel 2, stk. 2, omhandlede produktionscertifikat (1)

a) Certifikatets nummer.

b) Identifikationsmærke, der viser, om certifikatet er originaleksemplaret.

c) Certifikatets udløbsdato.

d) Følgende tekst:

»Produktionscertifikat udstedt af (selskabets navn) i henhold til artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2320/97 vedrørende eksport til Det Europæiske Fællesskab af visse sømløse stålrør henhørende under Taric-tillægskode . . .«

e) Selskabets navn og fuldstændige adresse og muligt identifikationsnummer, f.eks. nationalt registreringsnummer for indregistrerede selskaber (aktieselskaber).

f) Navn og fuldstændig adresse på selskabets kunde i Fællesskabet, som importerer varerne, eller navn og fuldstændig adresse på den uafhængige forhandler uden for Fællesskabet, som eksporterer varerne.

g) Nummeret på det pågældende selskabs faktura, som produktionscertifikatet vedrører.

h) En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:

— en varebeskrivelse, der er tilstrækkelig til at identificere de pågældende varer, og som skal være identisk med varebeskrivelsen på fakturaen

— KN-kode

— mængde (i tons).

i) Navnet på den funktionær i selskabet, som er ansvarlig for udstedelsen af certifikatet, og følgende underskrevne erklæring:

»Undertegnede bekræfter, at salget til eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af dette certifikat, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af (selskabets navn), og inden for den mængde, der kan indføres i Fællesskabet uden betaling af antidumpingtold, som fastsat i det tilsagn, som Kommissionen har godtaget i henhold til afgørelse 97/790/EF. Jeg erklærer, at oplysningerne i dette certifikat er fuldstændige og korrekte.«

j) Rubrik til brug for Fællesskabets kompetente myndigheder.

---

(1) I henhold til det tilsagn, som Kommissionen har godtaget, skal hver rubrik i certifikatet affattes på fire sprog, nemlig producentlandets sprog plus engelsk, fransk og tysk.